

Крѣвьта ти истече,
Какъ на рудо, сыне, ягне
Младо и безгрѣшно!
Бѣше ошелъ ты на пазаръ
Во Прилепа града,
Да продадешъ осмакъ жито,
Жито и пченицѣ...
Чекахъ день я, чекахъ два дни;
Три дни и три нощи,
Ты не идишь, се те нема
И сосѣмъ не дойде!...
За това ль я ти ся радвахъ,
Тебе я отгледахъ?
Те отгледахъ и те вардехъ
Како първѣ рожбѣ?!
За това ль я тебѣ готвихъ
Хубаво дѣвойче?
Ты го видѣ, го замилва,
Шеташе ты съ него!...
Боже Вышній, Боже милый,
Зло какво ме найде.
Грѣхъ каковъ я сторихъ, Боже,
Иль бѣ тежка клетва?
Що я клета не дочакахъ
Вѣнцы да цѣлувамъ,
Себѣ отмѣнѣ да донесамъ.
Сыну първѣ любѣ...
А сега я си останахъ
Пуста кукавица,
Денемъ, нощемъ я кукувамъ
Като луда ходамъ.
Ето така момче младо,—
Богъ да ми те чуватъ!—
Имахъ сына, имахъ чедо,
А сега го немамъ.
Я го гледахъ, я го вардехъ
Како свой очи,